

PEP PADRÓS i MARFANY

La fotografia a Argentona

La fotografia, tot i ser un invent del segle XIX, ha estat al llarg del segle XX quan més ha evolucionat, fins al punt que aquest segle se l'identifica com el de la imatge. La fotografia ha estat i és avui dia una eina imprescindible per entendre el nostre món en totes les seves manifestacions. Ha estat clau com a prova irrefutable de genocidis i brutalitats fetes per l'home i contra l'home; ha esdevingut del tot necessària en la medicina i ha estat reconeguda com a art, en el qual han destacat grans figures en les més diverses modalitats (fotografia creativa, premsa, retrat, etc.). A banda d'aquestes manifestacions públiques i reconegudes, hi ha un altre tipus de fotografia, la d'abast local, que té tanta o més importància que l'altra i que, ni en els mateixos pobles, viles i ciutats, no es valorada com caldria.

L'Argentona de finals de segle XIX i inicis del XX va servir d'escenari a alguns dels primers fotògrafs que voltaven per arreu del país impressionant les plaques per a poder plasmar en les postals els paisatges i detalls de la vila. Aleshores, Argentona era un autèntic centre d'estiueig: el balneari, les fonts, les cases que hostatjaven estiuejants, els torrents i els paisatges de tot l'entorn eren objectiu de les càmeres. De manera paral·lela es va anar estenent el costum d'escriure postals, l'oferta de les quals va anar en augment, fet que es pot constatar amb els centenars llargs de postals editades en aquella època que tenen com a referència Argentona.

La majoria d'aquests fotògrafs/editors eren foranis, però també n'hi va haver d'argentonins que veient en aquest invent una possible font d'ingressos s'afanyaven a editar aquelles postals gràfiques que immortalitzaven la bellesa de la vila.

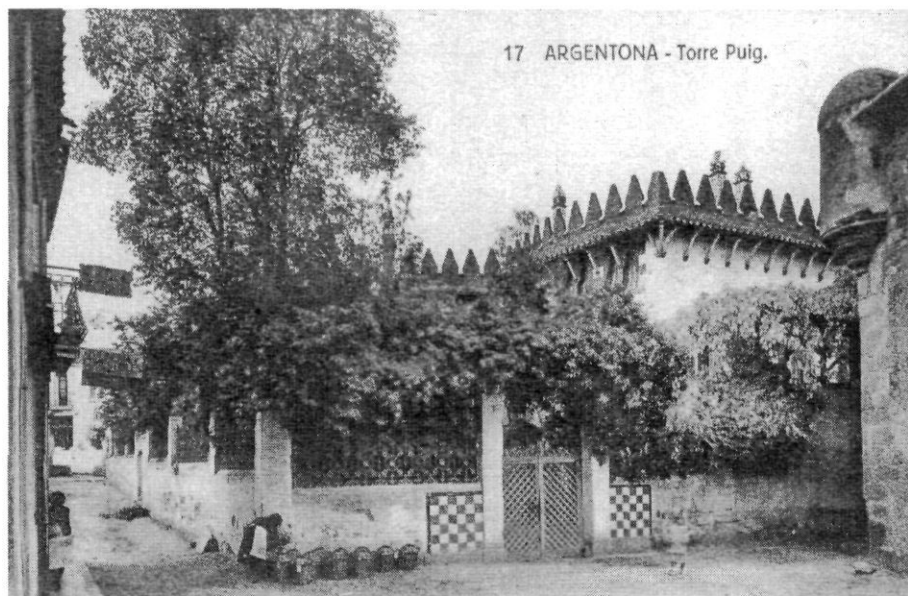
Ja més modernament, la fotografia s'ha anat popularitzant i s'ha fet més present a Argentona. Molts afeccionats i professionals han anat impressionant i positivament negatius. D'entre tots, Alfons Güell és qui ens ha deixat el llegat més important de la nostra història gràfica local. Tots, quan ens cal una fotografia antiga, hem d'anar a cercar-la al seu arxiu. Un arxiu que durant més de cinquanta anys ha anat confeccionant amb dedicació tossuda i ofici. Avui el seu aparador roman tancat, però durant molts anys, les fotografies que hi exposava il·lus-

traven els vianants que passejaven pel carrer Gran. Durant aquest mig segle, l'Alfons ha estat el retratista local, l'editor de postals, el cronista quan ha calgut i ha fet moltíssimes coses més a favor de la memòria històrica de la vila.

L'Alfons, que just ara explica les seves vivències com a fotògraf a Ràdio Argentona, ha viscut molt intensament l'evolució de la fotografia del blanc i negre al color tot desenvolupant la seva professió fins que s'ha jubilat. Ho ha fet des del punt de vista d'un gran aficionat, retratant tot i més, tingués o no interès comercial i, gràcies a aquesta manera de fer, al llarg del seu mig segle d'ofici, ha nodrit un extens arxiu d'abast local amb imatges de costums, festes i fets quotidians d'un valor inestimable. Tan exhaustiu és el seu arxiu que gairebé es pot assegurar que tots els argentonins nascuts abans del

Acte religiós al camp de futbol d'Argentona. Arribada de les tropes franquistes a la vila. Instantània inèdita, captada per un argentoní, el 28 de gener de 1939.

**Foto J. Prim.
Arxiu Pep Padrós**

Postal de Can Puig i Cadafalch. A la dreta, es pot veure un torricó i un tros de Can Sarriera, antiga casa del llinatge dels Argenton, castlans (o castellans) del castell de Burriac. Al darrere d'aquesta casa, es va fer el Foment Argentoní o Can Baixeres. Actualment hi ha la plaça de Vendre.

Postal editada per l'Estanc de S. Casabella.

Autor desconegut.

Arxiu Pep Padrós

Primeres eleccions municipals després de la dictadura franquista.

Fi de campanya electoral l'any 1979. Festa de la Cupa a la plaça de Vendre.

Foto i Arxiu Pep Padrós

1980 estem fixats dins una o altra pàgina d'aquesta història gràfica.

A més, d'ençà la seva jubiliació, en "Fonsu" l'ha enriquit amb un índex manual comparable amb un bon programa informàtic que permet trobar totes les imatges precises en breus moments.

La feina desenvolupada per aquest home, sovint va ser incompresa per les autoritats dels Consistoris predemocràtics que preferien comptar amb els serveis de professionals forans. Ara, però, sembla que se li comença a valorar la seva obra, ja que des de l'any 1998 l'Ajuntament organitza exposicions en les quals ell ens ofereix el seu "calaix de sastre", i així podem gaudir d'una petita mostra del seu treball de reporter local.

Ja fa molts anys però que els que el coneixem apreciem la seva vàlua i la del seu immens arxiu i potser ell sigui també una mica el "culpable" que alguns argentonins ens hàgim aficionat a la fotografia i que sovint l'hàgim anat a veure per a consultar qualsevol cosa relacionada

amb la tècnica fotogràfica i de pas sobre la història d'Argenton.

Avui, en el nostre poble, també hi ha bons professionals de la fotografia, però estan més especialitzats en una modalitat o altra i la seva dedicació sovint es limita a un període més curt de temps i realitzen feines concretes i, a vegades, per encàrrecs i aquesta ja és tota una altra història.

Molts argentonins, potser més dels que ens pensem, en alguna etapa de la seva vida han tingut aquesta dèria i qualsevol dia en qualsevol botiga de vell ens podem sorprendre amb la troballa d'una caixa amb fotografies re-

trospectives d'Argenton. Aquests vilatans anònims es van preocupar de fotografiar i de guardar les imatges d'Argenton i dels argentonins. De moment, la societat civil ha pres la iniciativa i moltes col·leccions de postals i fons fotogràfics estan protegits gràcies a la iniciativa de vilatans que s'han esforçat a recollir-les i difondre-les, publicant-les i fins i tot exposant-les. Des de ja fa uns quants anys que les plaques de vidre i fotografies ja no es llencen als abocadors i gràcies al col·leccionisme es va començant a valorar les targetes postals i les fotografies antigues. Fins i tot museus i institucions comarcals i d'arreu s'apressen a incloure aquestes col·leccions en els seus fons, per a poder recopilar, conservar i difondre les imatges de la nostra recent història. A més, cada vegada hi ha més estudis i publicacions d'abast estatal sobre aquest apassionant món de la fotografia i, sobretot, de la targeta postal.

Molts pobles de la comarca han publicat llibres de fotografies del segle passat, assignatura encara pendent per Argenton, que segur aviat l'aprovarà i esperem amb bona nota. De material n'hi ha força i encara d'inèdit que ronda per mans particulars i les botigues de vell.

